

естетичному оновленні, розкритті нових виражальних можливостей твору» [5]. Тому виконавці по-різному інтерпретують один і той же твір, застосовуючи певні способи його відтворення і по-своєму розуміючи ідейно-емоційний зміст, проявляючи власний імпровізаторський талант.

Отже, у музичному виконавстві інтерпретація, в повному розумінні цього слова, слугує розкриттю виражального потенціалу музичного твору, його естетичному оновленню, розкриттю нових виражальних можливостей, пристосуванню до нових життєвих потреб, можливостей у створенні нового музичного твору на базі вже існуючого.

Список використаних джерел

1. Bach°С. Ph.°Е. Versuch uber die wahre Art das Klavier zu spielen. Beppen : Nabu Press, 2008. 110°s.
2. Busoni°F. The Essence of Music. Translated by Rosamond Ley. London:Rockliff, 1957. 163°p
2. КостюкА.°Г.°Сприйняття мелодії. Київ : Науковадумка, 1986. 176°с.
3. Москаленко°В.°Г. Лекції з музичної інтерпретації. Навчальний посібникКиїв, 2013. 249°с.
4. Москаленко°В.°Г. Творчий аспект музичноїінтерпретації. Київ, 1994. 156°с.

Тарасенко Андрій,
викладач Полтавської дитячоїхудожньої
школи ім.°Святослава Пашинського
(м.°Полтава)

ПРЕДМЕТ «СКУЛЬПТУРА» В ХУДОЖНІЙ ШКОЛІ

***Анотація.** В статті висвітлено питання навчання основам скульптури у художній школі, представлено мету, завдання, форми визначення результатів навчання учнів, видів поточного і підсумкового контролю.*

***Ключові слова:** скульптура, навички, технічні прийоми, асоціативно-*

образне та просторове мислення.

Скульптура є практичним курсом навчання в художній школі. Мета навчання – ознайомлення учнів з основами композиції та простими технічними прийомами створення об'ємно-просторових творчих робіт, вільне оперування масштабами при виконанні творчих просторових завдань, розширення бази знань щодо скульптурних технічних прийомів, перехід від статичного до динамічного підходу під час передачі емоційного стану скульптурних образів. Зміст навчальної програми з цього предмету передбачає поєднання елементів базових образотворчих дисциплін (композиція, графіка як ескізна складова) та вивчення скульптурних технічних прийомів, засобів (інструментів), матеріалів в єдиному процесі формування в учнів художніх компетентностей. Композиційне рішення є головною та невід'ємною складовою для всіх елементів навчальної дисципліни «Скульптура», а також наскрізною задачею при формуванні конкретних навчальних завдань.

Теоретична частина курсу реалізується через бесіди, які проводить викладач упродовж виконання практичних завдань.

Образотворча мова скульптури передбачає необхідність відчуття тривимірної, тобто об'ємної форми і вміння цією тривимірністю оперувати – зображувати саме за допомогою об'єму необхідні якості натури. Культурний феномен у скульптурі здатний існувати лише у взаємодіях і чергуваннях об'ємного і плоского, заповненого і порожнього.

Процес набуття учнями навичок побудований на застосуванні скульптурних технічних прийомів під час роботи з матеріалом (глина, пластилін тощо) та засвоєнні основ сприйняття тривимірності об'ємнопросторових творчих композицій. Головним складником навчання є вільне володіння простими технічними засобами скульптури при створенні творчих робіт: образів та композицій.

У процесі навчання учні повинні навчитися:

- раціональним прийомом роботи, акуратності і точності виконання завдань;
- компоувати, аналізувати форму предметів, будувати і виконувати ескізи;
- робити аналіз конструктивної форми предметів, виконаних з натури.

За результати діяльності учні повинні:

- розуміти та реалізовувати на практиці технічні основи роботи з пластичним матеріалом (глина, пластилін тощо);
- вміти створювати прості площинно-рельєфні та об'ємні форми;
- оволодіти та використовувати на практиці засоби для створення та декорування скульптури;
- опанувати технічні прийоми створення фактур, декору, орнаментування творчих робіт;
- оволодіти навичками створення простих рельєфних та об'ємнопросторових композицій;
- вміти передавати емоційний стан образу за допомогою руху чи напруги останнього;
- створювати рельєфні, багатофігурні композиції з урахуванням понять «масштаб» і «пропорції»;
- набути навичок об'ємно-просторового сприйняття круглої скульптури;
- володіти навичками створювати детальний ескіз творчого задуму на папері.

При викладанні предмету «Скульптура» передбачені форми та засоби поточного і підсумкового контролю. Поточний контроль є оцінюванням прогресу учнів, що дає змогу викладачеві відповідним чином адаптувати освітній процес. Використання поточного оцінювання дозволяє відстежувати особистісний розвиток дитини, хід формування навичок переважно у формі робочих переглядів просторових (скульптурних) творчих робіт, їх

обговорення та публічного демонстрування в класі. Під час підсумкового контролю оцінюються всі компоненти пройденого навчального матеріалу: оригінальність ідеї, композиційні рішення, володіння матеріалом, скульптурною технікою, емоційність втіленого образу, майстерність виконання поставленої задачі на рівні свого віку з урахуванням індивідуальних можливостей кожного учня.

Список використаних джерел

1. Захаров А. І. Конструювання керамічних виробів. Навчальний посібник, 2004.
2. Народні ремесла. Довідник. Сімферополь : Бізнес-Інформ, 1995.
3. Склярєнко Г. Нова українська скульптура. ArtHuss, 2021.

Тарасенко Валентина,
викладачка Полтавської дитячої
художньої школи ім. Святослава
Пашинського (м. Полтава)

СТИЛІЗАЦІЯ НА УРОКАХ КОМПОЗИЦІЇ В ХУДОЖНІЙ ШКОЛІ

***Анотація.** В статті висвітлюються питання стилізації на уроках композиції в художній школі, представлено основні засоби та прийоми застосування в різних жанрах образотворчого мистецтва.*

***Ключові слова:** стилізація, стиль, асоціативно-образне та просторове мислення.*

Метою вивчення образотворчого мистецтва є художньо-естетичний розвиток учнів, їх емоційної чутливості, практичних творчих умінь, формування стійкого інтересу до образотворчої діяльності, загальнокультурної компетентності. Особливим є розвиток асоціативно-образного та просторового мислення, уяви, фантазії, пам'яті, художнього смаку і творчих здібностей, опанування вміннями та навичками в образотворчій діяльності, формування художньо-практичної компетентності, готовності використовувати отриманий досвід у самостійній творчій роботі.